KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 21.12.2005
KOM(2005) 671 v konečném znění

2005/0278 (CNS)
2005/0279 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o ekologické produkci a označování ekologických produktů

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin

(předložené Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

POLITICKÝ RÁMEC

Ekologická produkce

1. Nařízením Rady (EHS) č. 2092/91 vytvořila Rada v roce 1991 vůbec první rámec Společenství pro ekologické zemědělství a ekologickou produkci potravin. O více jak deset let později, a když byla svědkem prudkého rozvoje ekologického zemědělství, zahájila Komise na základě získaných zkušeností proces přezkoumání tohoto rámce.

2. Od přijetí nařízení v roce 1991 zaznamenala ekologická produkce impozantní růst a ve většině členských států se podíl odvětví ekologického zemědělství stále zvyšuje. Podle nejaktuálnějších statistických údajů má osvědčení ekologické produkce nebo je ve stadiu přechodu na ekologickou produkci 149 000 zemědělských podniků. V roce 2003 tvořily tyto podniky 1,4 % veškerých zemědělských podniků v 25 členských státech. Plocha opatřená osvědčením ekologického zemědělství a plocha zařazená do přechodného období pokrývaly v roce 2003 5,7 mil. ha a tvořily 3,6 % plochy využívané k zemědělské produkci.

3. S ohledem na tento vývoj vyzvaly Rada za švédského předsednictví v roce 2001, jakož i konference o ekologických potravinách a zemědělství, konané v Rakousku v roce 1999 a v Dánsku v roce 2001, Komisi, aby navrhla Evropský akční plán pro ekologické potraviny a zemědělství (EAP). Akční plán měl formulovat základ pro vývoj politiky pro odvětví ekologické produkce v nadcházejících letech a určit celkovou strategickou vizi příspěvku ekologického zemědělství ke společné zemědělské politice.

4. V rámci příprav na akční plán byly vedeny rozsáhlé konzultace, včetně porad komisí odborníků, internetových konzultací za účasti širší veřejnosti, a nakonec i veřejného projednávání v lednu 2004.

5. Nejdůležitějšími závěry, které z těchto konzultací vyplynuly pro oblast právních předpisů, byla potřeba jasnějším způsobem stanovit zásady a cíle ekologického zemědělství, význam záruky integrity kontrolního systému, potřeba překonat dysfunkce vnitřního trhu, způsobené vnitrostátními a soukromými logy a normami, potřeba dokončit a zdokonalit normy a potřeba zvýšit účinnost právních předpisů týkajících se dovozu.

6. Komise přijala sdělení o EAP v červnu 2004. EAP předložil 21 akcí na podporu probíhajícího rozvoje ekologického zemědělství v EU. Ve svých závěrech z října 2004 Rada požádala Komisi, aby přistoupila k provádění EAP na základě konkrétních opatření, s cílem zajistit zjednodušení a celkovou soudržnost, a aby návrhy v tomto směru předložila v průběhu roku 2005. Některé z těchto akcí ve skutečnosti implikují zavedení změn v nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství.

7. Návrh bere v úvahu konzultace s širokou veřejností, které se uskutečnily před přijetím EAP, a reaguje na závěry Rady. Bere rovněž v úvahu následné odpovědi a četné písemné náměty členských států a zúčastněných osob k pracovnímu dokumentu Komise s názvem „informace a konzultace ke klíčovým představám o reformě nařízení Rady (EHS) č. 2092/91“. Konzultace probíhaly v rámci porad stálého výboru a poradní skupiny pro ekologické zemědělství ve dnech 26. září a 5. října 2005.

Výzkum

8. Návrh vzal při formulování cílů a zásad pro novou verzi ohled na první výsledky výzkumného projektu „Výzkum na podporu revize nařízení EU o ekologickém zemědělství“[1]. Až bude v pozdějším stadiu Komise navrhovat prováděcí pravidla, vezme v úvahu konečné výsledky výzkumných projektů „Výzkum na podporu revize nařízení EU o ekologickém zemědělství“ a „Vypracování kritérií a postupů pro hodnocení EAP“[2].

Udržitelný rozvoj evropské akvakultury

9. Pokud se týká akvakultury, návrh plní jednu z akcí uvedených ve sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu z roku 2002 o udržitelném rozvoji evropské akvakultury[3], jmenovitě „harmonizaci pravidel pro ekologickou akvakulturu podle nařízení (EHS) č. 2092/91“.

Zjednodušení a zlepšení právní úpravy

10. Vymezení a spojení cílů, zásad, základních pravidel pro označování, kontrolu, dovoz a produkci do jednoduššího, jasnějšího a transparentnějšího nařízení Rady představuje zjednodušení stávajícího právního rámce pro ekologickou produkci. Tím se v nařízení Rady výrazně snižuje míra podrobností a umožňuje také snížení míry podrobností prováděcích pravidel. Návrh rovněž nahrazuje současnou praxi „legislativy na základě výjimek“ průhledným, přísně regulovaným mechanismem, který umožňuje uplatňování méně přísných pravidel (viz pružnost).

11. Základní požadavky vymezující ekologickou produkci a označování ekologických produktů jsou určeny zásadami a pravidly produkce, formulovanými v tomto návrhu. Použití těchto zásad bude vyžadovat další prováděcí pravidla, jejichž řízení si bude vynucovat častá rozhodnutí, například o schválení složek a látek, které mohou být u ekologických produktů použity. Navíc nedávná reforma společné zemědělské politiky (SZP) označila za svůj hlavní cíl výrobu jakostních produktů, jež zároveň chrání životní prostředí a dobré životní podmínky zvířat a odpovídá na požadavky společnosti. Tyto právní předpisy jsou proto důležitým faktorem rámce společné zemědělské politiky. Rovněž úzce souvisejí s vývojem na zemědělských trzích. S ohledem na usnadnění rozhodovacího procesu a další integraci jakosti do společné zemědělské politiky a jejích řídících systémů by měl být stávající „regulativní výbor“ nahrazen řídícím výborem.

12. Ustanovení o kontrole zůstávají jednoduchá díky odkazování na společný rámec nařízení č. 882/2004 „o úředních kontrolách potravin a krmiv[4]" (ÚKPK). Ve znění stávajícího návrhu jsou ponechána jen ustanovení specificky se týkající ekologického zemědělství. Použití přístupu ÚKPK založeného na hodnocení rizika umožní snížit

---

1 EHS/2092/91 (ekologická produkce) revize SSPE-CT-2004-502397: Výzkum na podporu revize nařízení EU o ekologickém zemědělství.

2 ORGAP SSPE-CT-2005-006591: Evropský akční plán pro ekologické potraviny a zemědělství; Vypracování kritérií a postupů pro hodnocení Akčního plánu EU pro ekologické zemědělství.

3 Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu „strategie udržitelného rozvoje evropské akvakultury“ KOM(2002) 511 v konečném znění.

4 Nařízení (ES) č. 882/20004 Evropského parlamentu a Rady ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

hospodářským subjektům administrativní zatížení. Očekává se, že tento nový přístup umožní lepší zaměření kontrol na oblasti, které představují největší riziko. Přístup založený na hodnocení rizika by také mohl prospět hospodářským subjektům, které provozují systémy vnitřní kontroly založené na hodnocení rizika.

13. Stávající návrh tímto způsobem napomáhá akcím zahrnutým do různých iniciativ Komise na podporu zjednodušení. Plní první akci klouzavého programu v odvětví zemědělství a potravin, uvedeného ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o „provádění lisabonského programu Společenství: Strategie zjednodušení právního prostředí“[5]. Za akci na poli politiky je také označen ve sdělení Komise o zjednodušení a zlepšení právní úpravy společné zemědělské politiky[6].

NÁVRH

Předmět, oblast působnosti a definice

14. Návrh se výslovně vztahuje na „ekologickou produkci“, a ne pouze na označování. Návrh nezahrnuje přípravu a prodej jídel konečnému spotřebiteli ve velkých kuchyňských zařízeních, například v restauracích, hotelích, nemocnicích a jídelnách, nebo v barech a kavárnách.

15. Pokud se týká produktů, zahrnuje navržená oblast působnosti nezpracované zemědělské produkty bez ohledu na jejich konečné použití; jmenovitě hospodářská zvířata, nezpracované rostlinné a živočišné produkty a živé nebo nezpracované produkty akvakultury. Navrhuje se zahrnutí těch zpracovaných zemědělských produktů, které jsou určeny pro lidskou spotřebu nebo výživu zvířat; jmenovitě krmivo, zpracované rostlinné a živočišné produkty a produkty akvakultury. Návrh stanoví cíle, zásady a pravidla produkce všech produktů, včetně ekologických vín, produktů akvakultury a zpracovaných potravin. Prováděcí pravidla pro všechny produkty mohou být stanovena postupem projednávání ve výborech. Tento postup je zejména důležitý pro přijetí prováděcích pravidel pro ekologickou produkci vína, protože ta je podle současných pravidel vyloučena. Pravidla produkce akvakultury budou zavedena k pozdějšímu datu.

16. Žádné další rozšíření působnosti se v tomto stadiu nepředvídá. Nenavrhuje se začlenění produktů lovu a rybolovu volně žijících živočichů, protože nejsou získáváni zemědělskými postupy a jejich začlenění by nebylo v souladu s navrženými cíli a zásadami. Oblast působnosti nebude rovněž rozšířena na následující produkty, na které se nevztahuje příloha I Smlouvy o založení Evropského společenství; a to na minerální látky, vody, nepotravinářské zpracované zemědělské produkty, jako jsou textilie, kosmetické prostředky a jiné průmyslové výrobky.

Cíle a zásady ekologické produkce

17. Jak je uvedeno v EAP, je pro posílení nařízení zapotřebí vymezit vhodným způsobem cíle a zásady. V tomto ohledu formuluje návrh pro ekologickou produkci tyto cíle:

---

[5] KOM(2005) 535 v konečném znění, ze dne 25. října 2005.
[6] KOM(2005) 509 v konečném znění, ze dne 19. října 2005.

– ochrana zájmu spotřebitelů, zajištění spotřebitelské důvěry a vyvarování se označování, které uvádí v omyl;

– rozvoj ekologické produkce s přihlédnutím k regionálním rozdílům v klimatu, zemědělských podmínkách a stadiu rozvoje ekologického zemědělství;

– vysoká úroveň ochrany životního prostředí, biologické rozmanitosti a přírodních zdrojů;

– respektování náročných norem pro dobré životní podmínky zvířat, které zcela splňují druhově specifické potřeby zvířat.

18. Pokud se týká hlavních zásad, většina z nich už existuje ve stávajících prováděcích pravidlech uvedených v přílohách k nařízení (EHS) č. 2092/91. Návrh tyto zásady nově formuluje ve formě článků a v souladu s cíli.

19. Dále s ohledem na cíle a zásady a kvůli pochopení návrh zavádí v revidovaném nařízení základní „pravidla produkce“. Tato pravidla produkce by měla určit parametry prováděcích pravidel, která mají stanovit nařízení Komise.

Pružnost

20. Cílem návrhu je vytvořit podmínky, za kterých se může odvětví rozvíjet a produkovat hospodářsky životaschopným způsobem, v souladu s vývojem ve výrobě a na trzích. Za tím účelem poskytuje Komisi určitou, přísně regulovanou pružnost. Na základě této pružnosti bude postupem projednávání ve výborech členským státům umožněno uplatňovat méně přísná pravidla produkce s ohledem na rozdíly v místních klimatických, rozvojových a specifických produkčních podmínkách. V zásadě převádí současný režim četných odchylek na všeobecný, ale přísně regulovaný systém. Avšak na rozdíl od stávajícího systému jsou v něm jasně stanoveny podmínky, oblast působnosti a dělba pravomocí mezi aktéry zapojenými do udělování výjimek.

Označování

21. Pro trvající ochranu by měl být zachován výraz „ekologický“, stávající pravidla pro používání nebo odkazování na výraz „ekologický“, jeho odvozeniny, zdrobněliny a překlady.

22. Logo EU by mělo být nadále k dispozici pro všechny produkty, které se řídí tímto nařízením, včetně všech dovezených produktů. Při přípravě EAP bylo na základě diskusí se zúčastněnými stranami a členskými státy rozhodnuto, že logo EU by nemělo být v této chvíli povinné, protože by to mohlo být pokládáno za přehnané zasahování ES do svobody obchodu v jiných oblastech. Nicméně v případech, kdy produkt nenese logo EU, se navrhuje uvádět na etiketách povinně jednoduché standardizované označení **EU-ORGANIC.** Cílem je účinným způsobem sdělit všem hospodářským subjektům v produkčním řetězci a spotřebitelům, že produkt odpovídá jednotné normě EU.

23. Pro zachování důvěry spotřebitelů by mělo být použití GMO a produktů vyprodukovaných z GMO nebo s jejich použitím v ekologickém zemědělství nadále zakázáno, jak je tomu podle stávajícího nařízení. V případech, kdy byly produkty kontaminovány GMO náhodně, však nezakazují stávající předpisy o ekologické produkci současné označování produktů jako ekologických a GMO. Jak je vyhlášeno

v EAP, návrh zakazuje používat výraz „ekologický“ u produktů s označením GMO. Práh pro označení produkce za ekologickou a neekologickou by měl být stejný, pokud provádějící pravidla nepředvídají specifické prahy například pro ekologické osivo.

24. Stávající ustanovení, které požaduje, aby bylo získáno minimálně 95 % zemědělských produktů „ekologicky“, by mělo být zachováno. Ovšem kategorie umožňující odkazovat na ekologickou metodu produkce podle seznamu složek, pokud produkt obsahuje 70 až 95 % zemědělských složek ekologického původu, bude zrušena. Ve skutečnosti není už díky rozvoji odvětví ekologického zemědělství v nedávných letech tato kategorie produktů považována za potřebnou.

Kontroly

25. Pokud se týká kontrol, dne 1. ledna 2006 nabývá účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách potravin a krmiv (ÚKPK), které se vztahuje i na ekologické zemědělství. Nicméně s ÚKPK je třeba sladit zvláštní požadavky ekologického zemědělství. V tomto ohledu návrh přepracovává ustanovení o kontrole ekologické produkce s co možná největším využitím rámce ÚKPK, aby tak byly provedeny žádoucí reformy a aktualizace. Prováděcí ustanovení, která jsou specifická pro ekologickou produkci, zůstávají zachována ve znění nového nařízení o ekologické produkci.

26. Jak je stanoveno v ÚKPK, členské státy budou muset zahrnout veškerou produkci a činnosti, na které se vztahuje nové nařízení, do svých víceletých vnitrostátních plánů kontrol a plnit požadavky na vzájemnou pomoc. Víceleté vnitrostátní plány kontrol musí být oznámeny Komisi, která může požádat o změny v nich a používat je jako vodítko pro kontroly Společenství. Navíc budou muset být podle ÚKPK akreditovány soukromé kontrolní subjekty. Nakonec návrh požaduje, aby příslušné orgány a kontrolní subjekty podporovaly, a nepodkopávaly normu ES pro ekologickou produkci, v souladu se zásadou „jednotného pojetí ekologické produkce“.

27. Pro záruku volného pohybu ekologických produktů ve Společenství budou zachována stávající právní předpisy, které žádají členské státy, aby podporovaly jednotný trh. V této souvislosti je zvlášť důležitý požadavek ÚKPK na povinnou akreditaci soukromých kontrolních subjektů, nestrannost a neexistenci jakéhokoli střetu zájmů u jmenovaných kontrolních subjektů. Jedním z hlavních účelů reformy právního rámce pro ekologickou produkci je snížení dopadu četných veřejných a soukromých osvědčení na omezování obchodu. K nástrojům navrženým ke zlepšení nestrannosti a snížení střetu zájmů patří začlenění soukromých kontrolních subjektů do kontrolního systému, zdravá konkurence mezi kontrolními subjekty a uznávání předchozích rozhodnutí o vydání osvědčení o rovnocennosti norem.

28. Pokud se týká používání vnitrostátních log a značek shody, návrh počítá se zavedením jejich plné dostupnosti pro všechny produkty, které dodržují předpisy Společenství.

29. Vydávání osvědčení uvádějících, že určité hospodářské subjekty nebo určité partie produktů jsou uznány za dodržující zásady a pravidla ekologického zemědělství, je dobře zavedeným nástrojem v obchodu s ekologickými produkty a často je podmínkou pro dostupnost značky shody. Postupy vydávání osvědčení používané příslušnými orgány nebo kontrolními subjekty, na které příslušný orgán přenesl kontrolní úkoly, by neměly mít přímo či nepřímo omezující účinky na volný pohyb

ekologického zboží, ani na svobodu usazování a volné poskytování služeb v oblasti, pro niž bylo osvědčení vydáno. Proto by měly být postupy vydávání osvědčení přísněji kontrolovány, zejména pokud jde o vzájemné uznávání osvědčení a výběr poplatků. Tyto kontroly by měly být prováděny bez dotčení použitelnosti článků 43 a 49 Smlouvy. Pokud se týká dostupnosti soukromých log a značek shody, návrh počítá s pravidly, která tuto dostupnost umožní produktům splňujícím rovnocenné normy tak, že důkazní břemeno o neplnění rovnocenných norem kladou na kontrolní subjekt, jehož logo chce hospodářský subjekt použít. Nakonec návrh stanoví požadavek, aby poplatky za kontrolní úkoly a úkoly související s vydáváním osvědčení byly přiměřené.

30. Dále pak podpora „jednotného pojetí“ toho, co tvoří ekologickou produkci, přispěje k uznání a důvěře ze strany spotřebitele a očekává se, že to zase zlepší volný pohyb ekologické produkce. Za tím účelem by měla být obecná tvrzení, že určitá skupina norem zaručí „lepší, přísnější nebo vyšší úroveň“ ekologické produkce, uváděná přímo na ekologických produktech nebo v související reklamě nebo propagačních materiálech, zakázána. Avšak nezavádějící a pravdivá faktická tvrzení budou povolena.

31. Vysoká úroveň harmonizace dále omezuje prostor pro soukromá loga a značky shody. Návrh proto setrvává v úsilí o vysokou úroveň harmonizace, vyjádřenou v EAP. Měl by tomu napomoci už projednávaný mechanismus pružnosti a přijetí prováděcích pravidel řídícím výborem (viz také pružnost).

32. Záruky poskytované kontrolním systémem jsou založeny na ověřování kontrol dokumentů, inspekcích v ekologických zemědělských hospodářstvích a podnicích, inventarizaci obchodních toků a zkoušení produktů na nepřítomnost zakázaných látek. Zkoušky pro ověřování vlastních charakteristických znaků ekologických produktů jednoznačným a reprodukovatelným způsobem nejsou komerčně dostupné. Výzkum zaměřený na vývoj takových zkoušek provádí Ústav pro referenční materiály a měření v Geelu při generálním ředitelství Společného výzkumného střediska.

Dovozy

33. Pokud se týká obchodu s třetími zeměmi, navrhuje se udělovat přístup na trh EU buď na základě shody s předpisy EU, nebo rovnocenných záruk, poskytnutých orgány třetí země nebo záruk ověřených v EU schválenými kontrolními subjekty. Posuzování rovnocennosti pro účely dovozu bude vycházet z mezinárodní normy (*Codex Alimentarius*) nebo z právních předpisů Společenství. Třetí země mohou přidat svá vlastní opatření, když to bude potřebné. Stávající systém „Společenstvím sestavovaného seznamu třetích zemí“ bude zachován. Počítá se s výročními zprávami a následnými kontrolními návštěvami za účasti členských států. Přístup jednomu produktu na trh EU bude poskytnut buď na základě shody s normami EU a podrobení se kontrolnímu systému EU, nebo na základě rovnocenných záruk, ověřených kontrolními subjekty, které byly pro tento účel Společenstvím schváleny.

Vstup v platnost a použitelnost nových pravidel

34. Návrh neobsahuje prováděcí pravidla, která jsou v současnosti stanovena v přílohách nařízení (EHS) č. 2092/91. Aby byl možný hladký přechod na nový systém, bude nezbytné stanovit dostatečně dlouhé období, než bude použitelný.

Navrhuje se stanovit, aby toto období trvalo do 1. ledna 2009, což umožní přepracovat a převést stávající prováděcí pravidla do nového nařízení.

35. Platnost části ustanovení stávajícího nařízení (EHS) č. 2092/91 uplyne k 31. prosinci 2006. Nový dovozní režim by se měl proto používat od 1. ledna 2007. To však ponechá málo času na jeho provedení, zejména pokud se týká uznávání kontrolních subjektů příslušných pro výkon kontrol v těch zemích, které nejsou uvedeny v seznamu uznaných třetích zemí. Aby proto nedošlo k narušení mezinárodního obchodu, považuje se za nezbytné prodloužit možnost danou členským státům, aby pokračovaly ve vydávání dovozních povolení pro jednotlivé produkty až do zavedení opatření, která jsou nutná pro fungování nového dovozního režimu. Za tím účelem je přiložen druhý návrh, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2092/91.

Rozpočtové důsledky

36. Tento návrh nemá žádný přímý finanční dopad na rozpočet Společenství.

2005/0278 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o ekologické produkci a označování ekologických produktů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[7],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ekologická produkce je souhrnný systém řízení zemědělského podniku a produkce potravin, který spojuje nejlepší postupy z hlediska ochrany životního prostředí, vysokou úroveň biologické rozmanitosti, ochranu přírodních zdrojů, uplatňování náročných norem pro životní podmínky zvířat a produkci v souladu s požadavky určitých spotřebitelů, kteří upřednostňují produkty vyprodukované s použitím přírodních látek a procesů. Ekologická metoda produkce tak plní dvojí společenskou roli, když na straně jedné zajišťuje zvláštní trh odpovídající na spotřebitelskou poptávku po ekologických produktech a na straně druhé dodává veřejné statky přispívající k ochraně životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat, jakož i k rozvoji venkova.

(2) Podíl odvětví ekologického zemědělství je na vzestupu ve většině členských států. Zvlášť pozoruhodný je růst spotřebitelské poptávky v posledních letech. Nedávné reformy společné zemědělské politiky, kladoucí důraz na tržní orientaci a nabídku kvalitních produktů pro splnění spotřebitelské poptávky, budou zřejmě dále stimulovat trh s ekologickou produkcí. V souvislosti s tím hrají v zemědělském politickém rámci stále důležitější roli právní předpisy o ekologické produkci, které úzce souvisejí s vývojem na zemědělských trzích.

(3) Právní rámec Společenství, kterým se řídí odvětví ekologické produkce, by měl jako o svůj cíl usilovat o zajištění korektní hospodářské soutěže a řádného fungování vnitřního trhu s ekologickými produkty a o zachování a oprávněnost důvěry spotřebitelů v produkty označené jako ekologické. Jeho cílem by dále mělo být vytvoření podmínek, za kterých se může toto odvětví rozvíjet v souladu s vývojem ve výrobě a na trzích.

---

[7] Úř. věst. C ..., ..., s. ...

(4) Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o Evropském akčním plánu pro ekologické potraviny a zemědělství[8] navrhuje zlepšení a posílení norem Společenství v oblasti ekologického zemědělství a dovozu a požadavků na kontrolu. Ve svých závěrech ze dne 18. října 2004 vyzvala Rada Komisi, aby přezkoumala právní rámec Společenství v této oblasti s cílem zajistit jeho zjednodušení a celkovou soudržnost, a zejména stanovit zásady podněcující ke sbližování norem a snížit míru jeho podrobností, kde to bude možné.

(5) Proto je vhodné jasnějším způsobem definovat cíle, zásady a pravidla ekologické produkce a přispět tak k transparentnosti a spotřebitelské důvěře, jakož i k sladěnému vnímání pojmu ekologické produkce.

(6) Za tím účelem by mělo být nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin[9] zrušeno a nahrazeno novým nařízením.

(7) Měl by být stanoven obecný rámec Společenství pro pravidla ekologické produkce vztahující se na rostlinnou a živočišnou produkci, včetně pravidel k přechodu na ekologickou produkci a pravidel k produkci zpracovaných potravin a krmiv. Pravomoc stanovit podrobnosti těchto obecných pravidel a přijmout pravidla produkce Společenství v oblasti akvakultury by měla být svěřena Komisi.

(8) Rozvoj ekologické produkce by měl být dále usnadněn zejména podporou používání nových technik a látek, které jsou pro ekologickou produkci vhodnější.

(9) Geneticky modifikované organismy (GMO) a produkty vyprodukované z nich nebo s jejich použitím jsou s pojmem ekologické produkce a vnímáním ekologických produktů ze strany spotřebitelů neslučitelné. Proto by neměly být záměrně používány v ekologickém zemědělství nebo při zpracování ekologických produktů.

(10) Ekologické zemědělství by se mělo v první řadě spoléhat na obnovitelné zdroje z místně organizovaných zemědělských systémů. S ohledem na minimální využívání neobnovitelných zdrojů by měly být odpady rostlinného a živočišného původu recyklovány se záměrem vracet živiny do půdy nebo je využít k výrobě energie.

(11) Ekologická rostlinná produkce by měla přispívat k zachování a zvýšení úrodnosti půdy a k prevenci půdní eroze. Výživa by měla být rostlinám poskytována nejlépe prostřednictvím půdního ekosystému, a nikoli prostřednictvím rozpustných hnojiv přidávaných do půdy.

(12) Základními prvky systému řízení ekologické rostlinné produkce jsou péče o úrodnost půdy, volba druhů a odrůd, víceletý program střídání plodin, recyklace organických materiálů a pěstitelské postupy. Doplňková hnojiva, pomocné půdní látky a přípravky na ochranu rostlin by se měly používat jen tehdy, pokud jsou slučitelné s cíli a zásadami ekologické produkce.

---

[8] KOM(2004) 415 v konečném znění ze dne 10. června 2004.

[9] Úř. věst. L 198, 22.7.1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1567/2005 (Úř. věst. L 252, 28.9.2005, s. 1).

(13) Živočišná produkce má pro organizaci zemědělské produkce v ekologickém zemědělském podniku podstatný význam, protože poskytuje nezbytnou organickou hmotu a živiny pro obdělávanou půdu a odpovídajícím způsobem přispívá ke zlepšování půdy a k rozvoji udržitelného zemědělství.

(14) Se záměrem vyhnout se znečišťování životního prostředí, zejména přírodních zdrojů, jako je půda a voda, by ekologická živočišná produkce měla v zásadě vytvářet úzký vztah mezi touto produkcí a půdou, vhodnými víceletými programy střídání plodin a vykrmováním zvířat produkty ekologického zemědělství, vyprodukovanými vlastním zemědělským podnikem nebo sousedními ekologickými zemědělskými podniky.

(15) Protože ekologická živočišná produkce je činnost související s půdou, měla by mít zvířata pokud možno přístup na otevřená prostranství nebo na pastviny.

(16) Ekologická živočišná produkce by měla respektovat vysoce náročné normy dobrých životních podmínek zvířat a splňovat druhově specifické etologické potřeby zvířat a péče o zdraví zvířat by měla být založena na prevenci chorob. V tomto ohledu by měla být zvláštní pozornost věnována podmínkám ustájení, chovatelským postupům a intenzitě chovu. Dále při výběru plemen by měla být dávána přednost liniím s pomalým růstem a měl by být brán ohled na schopnost plemene přizpůsobit se místním podmínkám. Prováděcí pravidla pro živočišnou produkci a produkci akvakultury zajistí přinejmenším dodržování ustanovení Evropské úmluvy o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely a z ní vyplývajících doporučení.

(17) Cílem systému ekologické živočišné produkce by mělo být završení produkčních cyklů různých druhů ekologicky odchovanými zvířaty. Měla by proto podporovat rozšiřování genofondu ekologicky chovaných zvířat, zvyšovat spoléhání se na sebe, a tak zajišťovat rozvoj odvětví.

(18) Až do přijetí pravidel produkce Společenství v oblasti akvakultury by měly mít členské státy možnost stanovit použití vnitrostátních norem, nebo při jejich neexistenci, soukromých norem, přijatých nebo uznaných členskými státy. Aby se ale zabránilo narušení vnitřního trhu, měly by mít členské státy za povinnost vzájemně si uznávat normy produkce z této oblasti.

(19) Zpracované ekologické produkty by měly být získávány zpracovatelskými metodami, které zaručují, že ve všech stadiích produkčního řetězce budou zachovány životně důležité vlastnosti produktu a jeho ekologická integrita.

(20) V posledních letech se zvýšila tržní dostupnost ekologických zemědělských složek, a proto může být použití neekologických složek u zpracovaných ekologických potravin a krmiv dále omezeno.

(21) Při uplatňování pravidel produkce je vhodné poskytnout určitou pružnost, aby bylo možné přizpůsobit normy a požadavky ekologické produkce místním klimatickým nebo zeměpisným podmínkám, zvláštním chovatelským postupům a stadiím rozvoje. To by umožnilo používání méně omezujících norem, ale jen v rámci limitů zvláštních podmínek stanovených právními předpisy Společenství.

(22) Je důležité udržet si důvěru spotřebitelů v ekologické produkty. Výjimky z požadavků vztahujících se na ekologickou produkci by proto měly být přísně omezeny na případy, kde je použití méně omezujících pravidel pokládáno za odůvodněné.

(23) S ohledem na ochranu spotřebitele a korektní hospodářskou soutěž by měly být výrazy, používané pro označení ekologických produktů, v celém Společenství a bez ohledu na použitý jazyk chráněny před použitím na neekologických produktech. Tato ochrana by se měla vztahovat také na obvyklé odvozeniny a zdrobněliny těchto výrazů, ať jsou použity samostatně nebo ve spojení.

(24) Nezbytné je zabránit i jiným formám v omyl uvádějícího obecného označování a reklamních tvrzení.

(25) Kvůli jasnosti na trhu Společenství by měl být povinný jednoduchý standardizovaný odkaz pro všechny ekologické produkty vyprodukované ve Společenství, přinejmenším pak pro produkty, které nejsou opatřeny logem ekologické produkce Společenství. Možnost používat tento odkaz by se měla vztahovat také na ekologické produkty dovezené z třetích zemí, ale bez povinnosti tak učinit.

(26) Předpisy Společenství by měly podporovat sladěný pojem ekologické produkce, který je uznáván, definován a obhajován všemi zúčastněnými stranami. Proto je třeba zabránit používání obecných tvrzení na etiketách, poukazujících na vyšší, lepší, širší nebo přísnější ekologický charakter, protože tvrzení této povahy uvádějí v omyl a podkopávají harmonizovaný přístup. Údaje odkazující na zvláštní prvky metody produkce by ale měly být povoleny, pokud jsou pravdivým vylíčením skutečnosti, že splňují obecné požadavky na označování stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy[10].

(27) V ekologické produkci je záměrné použití GMO zakázáno. Kvůli jasnosti a soudržnosti by nemělo být možné označit produkt jako ekologický, když je označen jako produkt obsahující GMO, složený z GMO nebo vyprodukovaný z GMO.

(28) S cílem zajistit, že ekologické produkty jsou vyprodukovány v souladu s požadavky stanovenými právním rámcem Společenství pro ekologickou produkci, by měly být všechny činnosti, spadající do působnosti těchto právních předpisů, kontrolovány v průběhu celého produkčního řetězce a v souladu s pravidly stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat[11].

(29) V některých případech se může zdát nepřiměřené vztahovat požadavky na oznamování a kontrolu na určité typy maloobchodních hospodářských subjektů. Je proto vhodné povolit členským státům, aby takové hospodářské subjekty těchto požadavků zprostily.

(30) Vydávání osvědčení uvádějících, že určité hospodářské subjekty nebo určité partie produktů jsou uznány za dodržující zásady a pravidla ekologického zemědělství, je dobře zavedeným nástrojem v obchodu s ekologickými produkty a často je podmínkou pro získání značky shody. Postupy vydávání osvědčení používané příslušnými orgány nebo kontrolními subjekty, na které příslušný orgán přenesl kontrolní úkoly, by neměly

---

[10] Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Uř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

[11] Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Opravené znění : Úř. věst. L 191, 25.5.2004, s. 1.

mít přímo či nepřímo omezující účinky na volný pohyb ekologického zboží. Proto by se měly na postupy vydávání osvědčení vztahovat určité podmínky, požadující zejména vzájemné uznávání rozhodnutí o posouzení shody ve věci rovnocennosti norem a limity vybíraných poplatků, aby nedošlo k narušování hladkého fungování vnitřního trhu.

(31) Ekologické produkty, které byly dovezeny do Evropského společenství, by mělo být povoleno uvádět na trh Společenství s označením ekologické, pokud byly vyprodukovány v souladu s pravidly produkce a podrobeny kontrolním opatřením, která jsou v souladu s opatřeními nebo rovnocenná opatřením stanoveným v právních předpisech Společenství, což znamená, že by takové produkty měly být způsobilé splňovat stejné cíle a zásady. Produkt dovezený v rámci rovnocenného systému by měl být navíc opatřen osvědčením, vydaným příslušným orgánem nebo uznaným kontrolním subjektem dotčené třetí země.

(32) Při posuzování rovnocennosti v případě dovezených produktů by měly být brány v úvahu mezinárodní normy stanovené v *Codex Alimentarius*.

(33) Považuje se za vhodné vést seznam třetích zemí uznaných Komisí za země s normami produkce a kontrolními opatřeními, které jsou rovnocenné s právními předpisy Společenství. Za země, které nejsou zahrnuty do tohoto seznamu, by měla Komise sestavit seznam kontrolních subjektů, uznaných za způsobilé pro účely provádění kontrol a vydávání osvědčení v těchto zemích.

(34) Měly by být shromažďovány relevantní statistické informace s cílem získat spolehlivé údaje, potřebné pro provádění a následné sledování tohoto nařízení a jako nástroje pro producenty, na trhu působící hospodářské subjekty a tvůrce politik. Potřebné statistické informace by měly být vymezeny v kontextu statistického programu Společenství.

(35) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost ode dne stanoveného tak, aby měla Komise dost času na přijetí nezbytných opatření k jeho provádění.

(36) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi[12]. Vzhledem k tomu, že právní předpisy o ekologické produkci jsou důležitým faktorem rámce společné zemědělské politiky, neboť úzce souvisejí s vývojem na zemědělských trzích, je vhodné je uvést do souladu se stávajícími legislativními postupy používanými pro řízení této politiky. Pravomoci svěřené Komisi podle tohoto nařízení by proto měly být uplatňovány v souladu s řídícím postupem uvedeným v článku 4 rozhodnutí 1999/468/ES,

---

[12] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I
PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví cíle, zásady a pravidla týkající se:

   a) produkce, uvádění na trh, dovozu, vývozu a kontrol ekologických produktů;

   b) používání údajů poukazujících na ekologickou produkci při označování a v reklamě.

2. Toto nařízení se vztahuje na následující produkty, pocházející ze zemědělství nebo akvakultury, když jsou tyto produkty určeny k uvedení na trh jako ekologické:

   a) nezpracované rostlinné a živočišné produkty a hospodářská zvířata;

   b) zpracované rostlinné a živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě (dále uváděné jako „zpracované potraviny“);

   c) živé nebo nezpracované produkty akvakultury;

   d) zpracované produkty akvakultury, které jsou určeny k lidské spotřebě;

   e) krmiva.

   Toto nařízení se ovšem nevztahuje na produkty lovu a rybolovu volně žijících živočichů.

3. Toto nařízení se vztahuje na území Evropského společenství na jakýkoli hospodářský subjekt, který je zapojen do těchto činností:

   a) primární produkce;

   b) zpracování potravin a krmiv;

   c) balení, označování a reklama;

   d) skladování, přeprava a distribuce;

   e) dovoz do Společenství a vývoz ze Společenství;

   f) uvádění na trh.

   Toto nařízení se ovšem nevztahuje na zásobování potravinami, závodní jídelny, zásobování institucí potravinami, restaurace a jiné podobné služby s potravinami.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

a) „ekologickou produkcí“ se rozumí používání ekologických metod produkce v zemědělském podniku, jakož i činnosti spojené s dalším zpracováním, balením a označováním produktu v souladu s cíli, zásadami a pravidly stanovenými v tomto nařízení;

b) „ekologickým produktem“ se rozumí zemědělský produkt pocházející z ekologické produkce;

c) „rostlinnou produkcí“ se rozumí produkce zemědělských rostlinných produktů a sběr planě rostoucích rostlinných produktů ke komerčním účelům;

d) „živočišnou produkcí“ se rozumí produkce domácích nebo domestikovaných suchozemských zvířat (včetně hmyzu);

e) „akvakulturou“ se rozumí chov nebo pěstování vodních organismů s použitím technik určených ke zvýšení produkce nad úroveň přirozených schopností prostředí, přičemž tyto organismy zůstávají ve vlastnictví fyzické nebo právnické osoby po celé stadium chovu nebo pěstování až do a včetně výlovu;

f) „přechodem“ se rozumí přechod z neekologického na ekologické zemědělství;

g) „přípravou“ se rozumí činnosti spojené s konzervováním a/nebo zpracováním ekologických produktů (včetně porážky a bourání v případě živočišných produktů) a také balení a/nebo úpravy prováděné v označení týkající se ekologické metody produkce;

h) „uváděním na trh“ se rozumí činnost ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002[13];

i) „označováním“ se rozumí jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní názvy, zobrazení nebo znaky na jakémkoli obalu, dokumentaci, písemnosti, etiketě, kroužku nebo uzávěru, které produkt uvedený v čl. 1 odst. 2 prvním pododstavci provázejí nebo na něj odkazují;

j) „příslušným orgánem“ se rozumí ústřední orgán členského státu, který je příslušný pro organizování úředních kontrol v oblasti ekologické produkce nebo jakýkoli jiný orgán, na který byla tato příslušnost přenesena; v případě potřeby se jím také rozumí odpovídající orgán třetí země;

k) „kontrolním subjektem“ se rozumí nezávislá třetí strana, na kterou příslušný orgán přenesl určité kontrolní úkoly;

l) „osvědčením“ se rozumí písemné potvrzení vydané příslušným orgánem nebo kontrolním subjektem o tom, že hospodářský subjekt nebo určitá partie produktů je uznána za dodržující zásady a pravidla ekologické produkce;

m) „značkou shody“ se rozumí tvrzení o shodě s konkrétní skupinou norem nebo jinými normativními dokumenty ve formě značky;

n) „složkami“ se rozumí látky ve smyslu uvedeném v čl. 6 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES[14];

---

[13] Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

o) „přípravky na ochranu rostlin“ se rozumí produkty definované v čl. 2 bodě 1 směrnice Rady 91/414/EHS[15];

p) „geneticky modifikovaným organismem (GMO)“ se rozumí organismus definovaný v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES[16];

q) „vyprodukovaným z GMO“ se rozumí zcela nebo zčásti získaný z geneticky modifikovaných organismů, který ale neobsahuje geneticky modifikované organismy, ani se z nich neskládá;

r) „produkty vyprodukovanými s použitím GMO“ se rozumí potraviny a doplňkové látky v krmivech, látky určené k aromatizaci, vitaminy, enzymy, pomocné zpracovatelské látky, určité produkty používané ve výživě zvířat (podle směrnice 82/471/EHS[17]), přípravky na ochranu rostlin, hnojiva a pomocné půdní látky, vyprodukované vyživováním organismu takovými materiály, které jsou zcela nebo zčásti geneticky modifikovanými organismy;

s) „potravinou“ se rozumí látka nebo výrobek ve smyslu uvedeném v článku 2 nařízení (ES) č. 178/2002;

t) „krmivem“ se rozumí látka nebo výrobek ve smyslu uvedeném v čl. 3 bodě 4 nařízení (ES) č. 178/2002;

u) „doplňkovými látkami v krmivech“ se rozumí produkty definované v čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003[18];

v) „rovnocennými“ se při popisování různých systémů nebo opatření rozumí to, že jsou schopny splnit stejné cíle a zásady.

HLAVA II
CÍLE A ZÁSADY EKOLOGICKÉ PRODUKCE

Článek 3
Cíle

Systém ekologické produkce sleduje tyto cíle:

a) Zavede, v rámci praktického, hospodářsky životaschopného systému řízení zemědělství, produkci široké škály produktů metodami, které:

   i) minimalizují negativní dopady na životní prostředí;

   ii) udržují a zvyšují vysokou úroveň biologické rozmanitosti v zemědělských podnicích a jejich okolí;

   iii) co možná nejvíce chrání přírodní zdroje, jako je voda, půda, organická hmota a ovzduší;

---

14 Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.
15 Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.
16 Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1.
17 Úř. věst. L 213, 21.7.1982, s. 8. Směrnice naposledy změněná směrnicí 1999/20/ES (Úř. věst. L 80, 25.3.1999, s. 20).
18 Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

iv) respektují náročné normy dobrých životních podmínek zvířat a zejména plní jejich druhově specifické etologické potřeby.

b) Zavede produkci potravin a jiných zemědělských produktů, které odpovídají na spotřebitelskou poptávku po zboží vyprodukovaném s využitím přírodních procesů nebo procesů, které jsou srovnatelné s přírodními procesy, a s využitím přirozeně se vyskytujících látek.

Článek 4
Souhrnné zásady

Následující zásady se vztahují na veškerou ekologickou produkci:

a) použití živých organismů a mechanických produkčních metod má přednost před použitím syntetických materiálů;

b) použití přírodních látek má přednost před syntetickými chemickými látkami, které mohou být použity jen tehdy, pokud nejsou přírodní látky tržně dostupné;

c) s výjimkou veterinárních léčivých přípravků se nesmí používat GMO a produkty vyprodukované z GMO nebo s jejich použitím;

d) pravidla ekologické produkce se přizpůsobí místním podmínkám, stadiím rozvoje a zvláštním chovatelským postupům, a to při zachování společného pojetí ekologické produkce.

Článek 5
Zásady vztahující se na zemědělskou produkci

Kromě souhrnných zásad uvedených v článku 4 se na ekologické zemědělství vztahují tyto zásady:

a) hospodaření udržuje a zvyšuje úrodnost půdy, předchází erozi půdy a bojuje proti ní a minimalizuje znečišťování;

b) hospodaření se zaměřuje na vyprodukování produktů vysoké kvality, nikoli na maximalizaci produkce;

c) minimalizuje se využívání neobnovitelných zdrojů a vstupů nepocházejících z vlastního podniku;

d) odpady a vedlejší produkty rostlinného a živočišného původu se recyklují jako vstupy do rostlinné a živočišné produkce a do výroby energie;

e) rozhodování o produkci bere ohled na místní nebo regionální ekologickou rovnováhu;

f) výživa rostlin se zajišťuje hlavně prostřednictvím půdního ekosystému;

g) péče o zdraví zvířat a rostlin je založena na technikách prevence, včetně výběru vhodných plemen a odrůd;

h) pro hospodářská zvířata se používá krmivo pocházející z hospodářství, kde jsou zvířata chována, nebo které bylo vyprodukováno ve spolupráci s jinými podniky ekologického zemědělství ve stejném regionu;

i) dodržuje se nejvyšší úroveň dobrých životních podmínek zvířat;

j) produkty ekologické živočišné produkce pocházejí ze zvířat, která byla od narození nebo vylíhnutí po celý svůj život chována v podnicích ekologického zemědělství;

k) plemena se vybírají s předností pro linie s pomalým růstem a s ohledem na schopnost zvířat přizpůsobit se místním podmínkám, na jejich vitalitu a jejich odolnost vůči chorobám nebo zdravotním problémům;

l) krmiva pro ekologickou živočišnou produkci jsou v zásadě složena ze zemědělských složek získaných prostřednictvím ekologického zemědělství a z přírodních nezemědělských látek;

m) uplatňují se chovatelské postupy, které podporují imunitní systém a posilují přirozenou obranyschopnost proti chorobám;

n) metoda produkce akvakultury minimalizuje negativní dopad na vodní prostředí;

o) krmivo pro akvakulturu pochází z udržitelného rybolovu nebo je v zásadě složené ze zemědělských složek získaných prostřednictvím ekologického zemědělství a z přírodních nezemědělských látek;

p) je zakázán chov polyploidních živočichů.

Článek 6
Zásady vztahující se na zpracování

Kromě souhrnných zásad uvedených v článku 4 se na produkci zpracovaných ekologických potravin a krmiv vztahují tyto zásady:

a) ekologické potraviny a krmiva se produkují v zásadě ze zemědělských složek, které mají ekologický charakter, s výjimkou případů, kdy není ekologická složka na trhu dostupná;

b) doplňkové a pomocné zpracovatelské látky se používají v minimálním rozsahu a jen v případě nevyhnutelné technologické potřeby;

c) je zakázáno ošetření ionizujícím zářením.

HLAVA III
PRAVIDLA PRODUKCE

KAPITOLA 1
PRODUKCE NA ÚROVNI ZEMĚDĚLSKÉHO PODNIKU

Článek 7
Obecná pravidla produkce na úrovni zemědělského podniku

1. Celá část zemědělského podniku určená pro tržní účely je řízena v souladu s požadavky vztahujícími se na ekologickou produkci nebo přechod na ekologickou produkci.

Podle zvláštních podmínek, jež mají být stanoveny v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2, může být ale zemědělský podnik rozdělen do zřetelně oddělených jednotek, které nejsou všechny řízeny podle pravidel ekologické produkce.

Není-li, v souladu s druhým pododstavcem, využíván na ekologickou produkci celý podnik, udržuje zemědělec pozemky, zvířata a produkty využívané při ekologické produkci odděleně od ostatních a vede příslušné záznamy dokládající toto rozdělení.

2. Zemědělci nesmí použít GMO nebo produkty vyprodukované z GMO, pokud by mohli vědět o jejich přítomnosti z informací na etiketě provázející produkt nebo z nějakého jiného průvodního dokumentu.

Používají-li zemědělci pro produkci ekologických potravin nebo krmiv produkty nakoupené od třetích stran, požádají prodejce o potvrzení, že dodané produkty nebyly vyprodukovány s použitím GMO.

Článek 8
Pravidla rostlinné produkce

1. Kromě obecných pravidel stanovených v článku 7 se na ekologickou rostlinnou produkci vztahují tato pravidla:

a) ekologická rostlinná produkce je založena na způsobech obdělávání a pěstitelských postupech, které udržují a zvyšují obsah organické hmoty v půdě, posilují stabilitu půdy a její biologickou rozmanitost a předcházejí zhutnění a erozi půdy;

b) úrodnost a biologická aktivita půdy se udržuje a zvyšuje víceletým programem střídání plodin, včetně používání zeleného hnojení, chlévského hnoje a organického materiálu z podniků ekologického zemědělství;

c) kromě toho se mohou používat hnojiva a pomocné půdní látky, slučitelné s cíli a zásadami ekologické produkce, pokud byly podle článku 11 schváleny;

d) minerální dusíkatá hnojiva se nepoužívají;

e) veškeré používané techniky rostlinné produkce předcházejí kontaminaci životního prostředí nebo minimalizují podíl na ní;

f) prevence škod způsobených škůdci, chorobami a plevely je založena především na volbě druhů a odrůd, na střídání plodin a pěstitelských postupech;

g) v případě ohrožení plodiny se mohou použít přípravky na ochranu rostlin, slučitelné s cíli a zásadami ekologické produkce, pokud byly podle článku 11 schváleny;

h) schválené syntetické látky je možné použít jen při splnění podmínek a limitů pro plodiny, na které mohou být použity, příslušných pro metodu použití, dávku, lhůtu použití a kontakt s plodinou;

i) může se používat jen ekologicky vypěstované osivo a množitelský materiál. Za tím účelem musí být matečná rostlina v případě osiva a rodičovská rostlina v případě vegetativního množitelského materiálu pěstována v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení po dobu minimálně jedné generace, nebo v případě trvalých plodin po dvě vegetační období.

2. Sběr jedlých rostlin a jejich částí, rostoucích přirozeně v přírodních oblastech, lesích a zemědělských oblastech, je pokládán za metodu ekologické produkce, pokud:

a) tyto oblasti nebyly v průběhu tří let před sběrem ošetřeny jinými produkty než schválenými podle článku 11;

b) nemá sběr dopad na stabilitu přírodního stanoviště nebo na zachování druhů v oblasti sběru.

Článek 9
Pravidla živočišné produkce

Kromě obecných pravidel stanovených v článku 7 se na živočišnou produkci vztahují tato pravidla:

a) pokud se týká původu zvířat:

i) zvířata ekologické živočišné produkce se narodila a byla odchována v ekologických zemědělských podnicích;

ii) pro účely plemenitby nesmí být podle zvláštních podmínek, jež mají být zavedeny v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2, dovezena do zemědělského podniku žádná zvířata, která nepocházejí z ekologického chovu;

b) pokud se týká chovatelských postupů a podmínek ustájení:

i) osoby chovající zvířata mají nezbytné znalosti a schopnosti s ohledem na zdravotní potřeby a životní podmínky zvířat;

ii) chovatelské postupy, včetně intenzity chovu a podmínek ustájení zaručují splnění vývojových, fyziologických a etologických potřeb zvířat;

iii) hospodářská zvířata mají stálý přístup do volného výběhu, přednostně na pastviny, kdykoli to povětrnostní podmínky a stav půdy dovolí;

iv) počet hospodářských zvířat je omezen, aby se minimalizovala nadměrná pastva, udusání půdy, eroze nebo znečištění způsobené zvířaty nebo roznášením jejich hnoje;

v) ekologicky chovaná hospodářská zvířata jsou držena odděleně nebo tak, aby mohla být snadno oddělena od jiných hospodářských zvířat;

vi) vazné ustájení nebo izolování hospodářských zvířat je zakázáno, pokud se nejedná o jednotlivá zvířata, na omezenou dobu a pokud to není dáno ohledy na bezpečnost, životní podmínky zvířat nebo veterinárními důvody;

vii) trvání přepravy hospodářských zvířat na jatka je minimalizováno;

viii) jakékoli utrpení, včetně mrzačení, musí být udržováno v minimálním rozsahu;

ix) stanoviště včelstev musí být umístěna v oblastech, které poskytují zdroje nektaru a pylu tvořené v zásadě ekologicky pěstovanými plodinami a/nebo přirozenou vegetací a musí být dostatečně vzdálena od zdrojů, které vedou ke kontaminaci produktů včelařství;

x) úly a materiály používané při chovu včel musí být vyrobeny z přírodních materiálů;

xi) usmrcení včel v plástech je jako metoda spojená se sklizní včelařských produktů zakázána;

c) pokud se týká plemenitby:

i) reprodukce se nesmí navozovat hormonálními léčivými prostředky, pokud nejsou určeny k léčbě poruch reprodukce;

ii) klonování a přenos embryí se nesmí používat;

iii) volba vhodného plemene přispívá k předcházení jakéhokoli utrpení a k vyloučení potřeby zvířata mrzačit;

d) pokud se týká krmiv:

i) zvířata jsou krmena ekologickým krmivem, které může obsahovat určitý podíl krmiva pocházejícího z jednotek zemědělského podniku, jež se nacházejí ve stadiu přechodu na ekologické zemědělství, a které splňuje nutriční požadavky zvířete v různých stadiích jeho vývoje;

ii) zvířata mají stálý přístup na pastvu nebo k objemovému krmivu;

iii) doplňkové látky se mohou v krmivech použít jen tehdy, pokud byly podle článku 11 schváleny;

iv) růstové stimulátory a syntetické aminokyseliny se nesmí používat;

v) sající mláďata savců jsou krmena přírodním, přednostně mateřským mlékem;

e) pokud se týká prevence chorob a veterinární péče:

i) prevence chorob je založena na výběru plemena a linie, chovatelských postupech, vysoce kvalitním krmivu a tělesném pohybu, odpovídající intenzitě chovu a přiměřeném a vhodném ustájení, udržovaném v hygienických podmínkách;

ii) propuknuté choroby se léčí okamžitě, aby se zabránilo utrpení zvířat; když je to nutné, mohou se použít alopatické přípravky, včetně antibiotik, pokud je použití fytoterapeutických, homeopatických a jiných přípravků nevhodné.

Článek 10

Pravidla produkce akvakultury

1. Komise stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II pravidla produkce akvakultury, včetně pravidel pro přechodné období, vztahující se na ekologickou akvakulturu.

2. Až do přijetí pravidel uvedených v odstavci 1 se použijí vnitrostátní předpisy nebo při jejich neexistenci soukromé normy, přijaté nebo uznané členskými státy, pokud sledují stejné cíle a zásady, jaké jsou stanoveny v hlavě II.

Článek 11
Používání určitých produktů a látek v zemědělství

1. Komise stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II zvláštní kritéria pro schvalování následujících produktů a látek, které se mohou používat v ekologickém zemědělství:

   a) přípravky na ochranu rostlin;

   b) hnojiva a pomocné půdní látky;

   c) rostlinné, živočišné a minerální krmné suroviny;

   d) doplňkové látky v krmivech;

   e) čisticí prostředky;

   f) jiné látky.

2. Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 rozhodne o schválení produktů a látek uvedených v odstavci 1 a stanoví podmínky a limity jejich použití.

Článek 12
Přechod

Na zemědělský podnik, který zahájí ekologickou produkci, se vztahují tato pravidla:

a) před prvním vegetačním obdobím plodin, které mají být pěstovány metodami ekologické produkce, se nesmí používat produkty nepovolené pro ekologické zemědělství po dobu, která bude stanovena v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2;

b) hospodářská zvířata vyskytující se v daném zemědělském podniku mohou být považována za ekologicky chovaná po uplynutí přechodného období, které bude stanoveno v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2;

c) mléko a mléčné výrobky od dříve neekologicky chovaného mléčného skotu se mohou prodávat jako ekologické produkty po uplynutí období, které bude stanoveno v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2;

d) v jednotkách jednoho zemědělského podniku, které se zčásti zabývají ekologickou produkcí a zčásti jsou v přechodu na ekologickou produkci, udržuje zemědělec pozemky, zvířata a produkty odděleně a vede příslušné záznamy dokládající toto rozdělení.

KAPITOLA 2
PRODUKCE KRMIV

Článek 13
Pravidla produkce krmiv

1. Produkce ekologických krmiv je vedena odděleně od produkce neekologických krmiv.

2. Ekologické krmné suroviny a/nebo krmné suroviny z produkce v přechodném období nesmí vstupovat do složení ekologického krmného produktu společně se stejnými krmnými surovinami vyprodukovanými neekologickými metodami.

3. Hexan a jiná organická rozpouštědla se nesmí používat.

4. Výrobci krmiv nesmí použít GMO nebo produkty vyprodukované z GMO, pokud by mohli vědět o jejich přítomnosti z informací na etiketě provázející produkt nebo z nějakého jiného průvodního dokumentu.

Používají-li výrobci krmiv při produkci ekologických krmiv určených pro ekologickou živočišnou produkci složky a doplňkové látky nakoupené od třetích stran, požádají prodejce o potvrzení, že dodané produkty nebyly vyprodukovány s použitím GMO.

KAPITOLA 3
PRODUKCE ZPRACOVANÝCH PRODUKTŮ

Článek 14
Obecná pravidla pro produkci zpracovaných potravin

1. Na složení zpracovaných ekologických potravin se vztahují tato kritéria:

a) minimálně 95 % hm. složek zemědělského původu v produktu je ekologických;

b) složky nezemědělského původu a pomocné zpracovatelské látky se mohou použít jen tehdy, pokud byly schváleny podle článku 15;

c) neekologické zemědělské složky se mohou použít jen tehdy, pokud byly schváleny podle článku 15.

2. Extrakce, zpracování a skladování ekologických potravin probíhají pečlivě, aby se zabránilo ztrátě vlastností složek. Látky a postupy, které tyto vlastnosti obnovují nebo které napravují výsledky nedbalosti při zpracování, se nepoužívají.

3. Zpracovatelé nesmí používat GMO nebo produkty vyprodukované z GMO, pokud by mohli vědět o jejich přítomnosti z informací na etiketě provázející produkt nebo z nějakého jiného průvodního dokumentu.

Používají-li zpracovatelé při produkci ekologických potravin nebo krmiv složky a pomocné zpracovatelské látky nakoupené od třetích stran, požádají prodejce o potvrzení, že dodané produkty nebyly vyprodukovány s použitím GMO.

Článek 15
Použití určitých produktů a látek při zpracování

1. Komise stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II zvláštní kritéria pro schvalování složek nezemědělského původu a pomocných zpracovatelských látek, které se mohou použít při produkci zpracovaných ekologických potravin.

2. Komise stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II zvláštní kritéria pro schvalování

zemědělských složek, které nejsou ekologické, ale které se mohou použít při produkci zpracovaných ekologických potravin, pokud nejsou ekologické zemědělské složky na trhu dostupné.

3. Komise rozhodne v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 o schválení produktů a látek uvedených v odstavcích 1 a 2 a v případě potřeby stanoví podmínky a limity jejich použití.

KAPITOLA 4
PRUŽNOST

Článek 16
Méně omezující pravidla produkce

1. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a podmínkami stanovenými v odstavci 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II povolit poskytování výjimek z pravidel produkce stanovených v kapitolách 1 až 3.

2. Výjimky uvedené v odstavci 1 se udržují na minimu a mohou být poskytnuty jen v následujících případech:

   a) pokud jsou nezbytné k tomu, aby se jednotky zemědělského podniku zahajující ekologickou produkci mohly stát životaschopnými, zejména v případě zemědělských podniků, které se nacházejí v oblastech v počátečních stadiích rozvoje ekologické produkce;

   b) pokud jsou nezbytné k zajištění toho, aby mohla být ekologická produkce udržována v zemědělských podnicích, které čelí klimatickým, zeměpisným nebo strukturálním omezením;

   c) pokud jsou nezbytné k zajištění přístupu ke krmivům, osivu, vegetativnímu množitelskému materiálu, živým zvířatům a jiným vstupům pro zemědělský podnik, nejsou-li tyto vstupy na trhu dostupné v ekologické formě;

   d) pokud jsou nezbytné k zajištění přístupu ke složkám zemědělského původu, nejsou-li tyto složky na trhu dostupné v ekologické formě;

   e) pokud jsou nezbytné k řešení zvláštních problémů týkajících se řízení ekologické živočišné produkce;

   f) pokud jsou nezbytné k zajištění pokračující produkce tradičních potravin, známých alespoň po jednu generaci;

   g) pokud jsou nezbytná dočasná opatření k tomu, aby ekologická produkce mohla pokračovat nebo znovu začít v případě katastrof;

   h) pokud jsou na základě právních předpisů Společenství uložena omezení a povinnosti týkající se ochrany zdraví lidí a zvířat.

3. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 stanovit podmínky pro uplatňování výjimek uvedených v odstavci 1.

HLAVA IV
OZNAČOVÁNÍ

Článek 17
Používání výrazů odkazujících na ekologickou produkci

1. Výrazy uvedené v příloze I, jejich odvozeniny nebo zdrobněliny mohou být samostatně nebo ve spojení používány kdekoli ve Společenství a v kterémkoli jazyce Společenství při označování a související reklamě na produkt, který byl vyprodukován a kontrolován nebo dovezen v souladu s tímto nařízením.

2. Výrazy uvedené v příloze I, jejich odvozeniny nebo zdrobněliny se nesmí samostatně nebo ve spojení používat nikde ve Společenství a v žádném jazyce Společenství při označování a související reklamě na produkt, který nebyl vyprodukován a kontrolován nebo dovezen v souladu s tímto nařízením, pokud zřetelně nemají tyto výrazy žádnou souvislost se zemědělskou produkci.

3. Výrazy uvedené v příloze I, jejich odvozeniny nebo zdrobněliny se nesmí samostatně nebo ve spojení používat u výrobku, který je opatřen etiketou s označením, že obsahuje GMO, je složený z GMO nebo je vyprodukovaný z GMO.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění shody s tímto článkem.

5. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 upravit seznam výrazů stanovených v příloze I.

Článek 18
Povinné údaje

1. Pokud se při označování produktů vyprodukovaných ve Společenství použije výraz uvedený v článku 17, nebo jeho odvozenina nebo zdrobnělina, uvedou se na etiketě rovněž tyto údaje:

   a) v čl. 22 odst. 7 uvedený číselný kód subjektu příslušného pro provádění kontrol, kterým je hospodářský subjekt podroben;

   b) nepoužije-li se logo uvedené v článku 19, alespoň jeden z údajů uvedených v příloze II velkými písmeny.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se vyznačí na nápadném místě, aby byly dobře viditelné, jasně čitelné a neodstranitelné.

   Navíc Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 stanoví zvláštní kritéria pro způsob provedení a rozměry údajů uvedených v odstavci 1.

3. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 upravit seznam údajů stanovených v příloze II.

4. U produktů dovezených z třetích zemí je použití údajů uvedených v odstavci 1 dobrovolné.

Článek 19

Logo ekologické produkce Společenství

Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 definuje logo Společenství, které se může používat při označování, vystavování produktů a v související reklamě na tyto produkty vyprodukované a kontrolované nebo dovezené v souladu s tímto nařízením.

Článek 20

Tvrzení na etiketách a v reklamě

1. Obecná tvrzení, že určitá skupina soukromých nebo vnitrostátních norem ekologické produkce je přísnější, více ekologická nebo jinak lepší než pravidla stanovená v tomto nařízení, nebo než nějaká jiná skupina norem ekologické produkce, se na etiketách a v reklamě nesmí používat.

   Údaje poukazující na zvláštní prvky metody produkce použité u určitého produktu se mohou ale na etiketách nebo v reklamě používat jen tehdy, pokud jsou pravdivým vylíčením skutečnosti a jinak v souladu s obecnými požadavky na označování, stanovenými ve směrnici 2000/13/ES.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke shodě s podmínkami stanovenými v tomto článku.

3. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 přijmout opatření k zajištění shody s tímto článkem

Článek 21

Zvláštní požadavky na označování

Komise stanoví v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 zvláštní požadavky na označování, použitelné na ekologická krmiva a produkty pocházející ze zemědělských podniků v přechodném období.

HLAVA V
KONTROLY

Článek 22

Kontrolní systém

1. Členské státy zavedou v souladu s ustanoveními stanovenými v nařízení (ES) č. 882/2004 systém kontrol použitelný na činnosti uvedené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení.

2. Při používání článku 3 nařízení (ES) č. 882/2004 se povaha a četnost kontrol stanoví na základě analýzy rizika výskytu nesrovnalosti v jednotlivých oblastech činností uvedených v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení.

3. Členské státy v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 882/2004 jmenují příslušný orgán, odpovědný za kontroly, které mají být prováděny v rámci kontrolního systému.

4. Příslušný orgán může v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 882/2004 přenést určité kontrolní úkoly na jeden nebo více kontrolních subjektů.

   Kontrolní subjekty splňují požadavky stanovené evropskou normou EN 45011 nebo pokynem ISO 65 „Obecné požadavky kladené na subjekty provozující certifikační systémy produktů“, ve verzi naposledy oznámené zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie, řady C*.

5. Schválené kontrolní subjekty umožní příslušnému orgánu přístup do svých kanceláří a zařízení a poskytnou mu veškeré informace a pomoc, které bude příslušný orgán považovat za nezbytné pro splnění svých povinností podle tohoto článku.

6. Příslušný orgán nesmí na kontrolní subjekty přenést tyto úkoly:

   a) dohled nad jinými kontrolními subjekty a jejich audit;

   b) pravomoc udělovat výjimky, uvedené v článku 16, pokud to není podle zvláštních podmínek stanovených Komisí v souladu s čl. 16 odst. 3.

7. Členské státy přidělí každému subjektu příslušnému pro provádění kontrol podle tohoto nařízení číselný kód.

8. Schválené kontrolní subjekty předají nejpozději do 31. ledna každého roku příslušnému orgánu seznam hospodářských subjektů, které se staly předmětem jejich kontrol do 31. prosince předchozího roku, provázený stručnou zprávou o kontrolních činnostech uskutečněných v předchozím roce.

Článek 23
Dodržování kontrolního systému

1. Každý hospodářský subjekt, který produkuje, připravuje, skladuje, dováží z třetí země nebo vyváží do třetí země produkty blíže určené v čl. 1 odst. 2 prvním pododstavci se záměrem jejich následného uvedení na trh, nebo který tyto produkty uvádí na trh:

   a) oznámí tuto činnost příslušnému orgánu členského státu, v němž je činnost provozována;

   b) podrobí svůj podnik kontrolnímu systému.

2. Členské státy mohou z použití tohoto článku vyjmout hospodářské subjekty, které prodávají takové produkty přímo konečnému spotřebiteli nebo uživateli, pokud je neprodukují, nepřipravují a neskladují jinak než ve spojení s místem prodeje, nebo nedovážejí tyto produkty z třetí země.

3. Členské státy zajistí, aby každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla tohoto nařízení a zaplatí přiměřený poplatek jako svůj příspěvek na výdaje na kontrolu, měl nárok být do kontrolního systému zahrnut.

4. Příslušný orgán vede aktualizovaný seznam obsahující jména a adresy hospodářských subjektů, které podléhají kontrolnímu systému.

Článek 24
Osvědčování

1 Příslušný orgán a schválené kontrolní subjekty mohou vydávat hospodářským subjektům, které podléhají kontrolnímu systému, osvědčení, včetně práva používat vlastní značky shody s normami ekologické produkce.

2. Příslušný orgán nesmí odmítnout vydání osvědčení nebo právo používat značku shody pro jakýkoli produkt, který splňuje požadavky stanovené v tomto nařízení.

3. Kontrolní subjekt nesmí odmítnout vydání osvědčení nebo právo používat značku shody pro jakýkoli produkt, jemuž bylo vydáno osvědčení jiným schváleným kontrolním subjektem, a pokud tento kontrolní subjekt posoudil a potvrdil shodu s normami ekologické produkce, které jsou rovnocenné normám prvního kontrolního subjektu.

Kontrolní subjekt, který odmítne vydat osvědčení nebo právo používat značku shody, předloží důkaz, že normy ekologické produkce, podle nichž už bylo dotyčnému produktu vydáno osvědčení, nejsou rovnocenné jeho vlastním normám.

Za vydání osvědčení nebo uznání značky shody jsou vybírány přiměřené poplatky.

Článek 25
Opatření pro případ porušení a nesrovnalostí

1. Příslušný orgán:

a) zajistí při zjištění nesrovnalosti z hlediska shody s požadavky stanovenými tímto nařízením, aby údaje a logo uvedené v článcích 17, 18 a 19 nebyly použity v celé partii nebo produkční dávce danou nesrovnalostí dotčené;

b) zakáže při zjištění zjevného porušení nebo porušení s dlouhodobým dopadem dotyčnému hospodářskému subjektu uvádět na trh produkty s údaji poukazujícími na ekologickou metodu produkce po dobu, kterou stanoví příslušný orgán.

2. Informace o případech nesrovnalostí nebo porušení, které se dotýkají ekologického statutu produktu, se okamžitě sdělují mezi dotyčnými kontrolními subjekty, příslušnými orgány, členskými státy a popřípadě Komisi.

Úroveň sdělení závisí na vážnosti a rozsahu zjištěné nesrovnalosti nebo porušení.

Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 blíže určit formu těchto sdělení.

Článek 26
Výměna informací

Na žádost řádně odůvodněnou nutností zaručit, že produkt byl vyprodukován v souladu s tímto nařízením, si příslušné orgány a kontrolní subjekty vymění s jinými příslušnými orgány a kontrolními subjekty relevantní informace o výsledcích svých kontrol. Tyto informace si mohou vyměňovat také ze svého vlastního podnětu.

HLAVA VI
OBCHOD S TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 27
Dovozy z třetích zemí

1. Produkt dovezený z třetí země může být uveden na trh Společenství s označením jako ekologický, pokud dodržuje ustanovení stanovená v hlavách II, III a IV tohoto nařízení.

2. Hospodářský subjekt třetí země, který chce uvést své produkty, označené jako ekologické, na trh Společenství za podmínek uvedených v odstavci 1, podrobí svou činnost jakémukoli příslušnému orgánu nebo kontrolnímu subjektu uvedenému v hlavě V, pokud dotyčný orgán nebo subjekt provádí kontroly v třetí zemi, která je zemí produkce, nebo kontrolnímu subjektu schválenému v souladu s odstavcem 5.

3. Produkt dovezený z třetí země může být rovněž uveden na trh Společenství s označením jako ekologický pokud:

   a) byl produkt vyprodukován v souladu s normami produkce, které jsou rovnocenné normám vztahujícím se na ekologickou produkci ve Společenství, nebo v souladu s mezinárodně uznanými normami stanovenými v pokynech *Codex Alimentarius*;

   b) byl hospodářský subjekt podroben kontrolním opatřením, která jsou rovnocenná opatřením kontrolního systému Společenství, nebo která jsou v souladu s pokyny *Codex Alimentarius*;

   c) hospodářský subjekt třetí země, který chce uvést své produkty označené jako ekologické na trh Společenství podle podmínek tohoto odstavce, podrobil svou činnost kontrolnímu systému, uznanému v souladu s odstavcem 4 nebo kontrolnímu subjektu uznanému v souladu s odstavcem 5;

   d) se na produkt vztahuje osvědčení vydané příslušnými orgány nebo kontrolními subjekty třetí země, uznané v souladu s odstavcem 4 nebo kontrolním subjektem uznaným v souladu s článkem 5, které potvrzuje, že produkt splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci.

4. Komise uzná v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 třetí země, jejichž normy produkce a kontrolní opatření jsou rovnocenné používaným ve Společenství, nebo které jsou v souladu s mezinárodně uznanými normami stanovenými v pokynech *Codex Alimentarius* a sestaví seznam těchto zemí.

   Při zkoumání žádostí o uznání požádá Komise třetí zemi o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může pověřit odborníky úkolem na místě prověřit pravidla produkce a kontrolní opatření v dotčené třetí zemi.

5. Pro produkty dovezené z třetí země, která nebyla uznána podle odstavce 4 a pokud hospodářský subjekt nepodrobil svou činnost příslušnému orgánu nebo kontrolnímu subjektu, uvedeným v hlavě V, uzná Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 kontrolní subjekty příslušné pro provádění kontrol a vydávání osvědčení v dané třetí zemi pro účely odstavce 3 a sestaví seznam těchto kontrolních subjektů.

Komise posoudí každou žádost o uznání, podanou veřejným nebo soukromým kontrolním subjektem v třetí zemi.

Při zkoumání žádostí o uznání Komise požádá kontrolní subjekt o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může také pověřit odborníky úkolem na místě prověřit pravidla produkce a kontrolní činnosti vykonávané dotyčným kontrolním subjektem v třetí zemi.

HLAVA VII
ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ PRAVIDLA

Článek 28
Volný pohyb ekologických produktů

Členské státy nesmí z důvodů týkajících se metody produkce, označování nebo představení této metody zakázat nebo omezit uvádění na trh ekologických produktů, které splňují požadavky tohoto nařízení.

Článek 29
Předávání informací Komisi

Členské státy předají každý rok Komisi tyto informace:

a) jména a adresy příslušných orgánů;

b) seznamy kontrolních subjektů a jejich číselných kódů a případně jejich značky shody s normami.

Článek 30
Statistické informace

Členské státy zašlou Komisi statistické informace, které jsou nezbytné pro provádění a následné sledování tohoto nařízení. Uvedené statistické informace musí být vymezeny v kontextu statistického programu Společenství.

Článek 31
Řídící výbor pro ekologickou produkci

1. Komisi bude nápomocen Řídící výbor pro ekologickou produkci (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES[19].

3. Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

[19] Úř. věst. L 340, 9.12.1976, s. 25.

Článek 32
Prováděcí pravidla

Komise přijme v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2 a s výhradou platnosti cílů a zásad stanovených v hlavě II prováděcí pravidla pro uplatňování tohoto nařízení. Ta budou zejména zahrnovat:

a) prováděcí pravidla týkající se pravidel produkce stanovených v hlavě III, zejména pokud jde o zvláštní požadavky a podmínky, které mají dodržovat zemědělci a jiní producenti ekologických produktů;

b) prováděcí pravidla týkající se pravidel označování, stanovených v hlavě IV;

c) prováděcí pravidla týkající se kontrolního systému zavedeného podle hlavy V, zejména pokud jde o zvláštní kritéria pro přenášení úkolů na soukromé kontrolní subjekty a kritéria pro schvalování těchto subjektů;

d) prováděcí pravidla týkající se pravidel pro dovozy z třetích zemí, stanovených v hlavě VI, zejména pokud jde o kritéria a postupy dodržované při uznávání třetích zemí a kontrolních subjektů podle článku 27, včetně zveřejnění seznamu uznaných třetích zemí a kontrolních subjektů a pokud jde o osvědčení uvedené v čl. 27 odst. 3 písm. d).

Článek 33
Zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91

1. Nařízení (EHS) č. 2092/91 se s účinkem od 1. ledna 2009 zrušuje.

2. Odkazy na zrušené nařízení (EHS) č. 2092/91 jsou pokládány za odkazy na toto nařízení.

Článek 34
Přechodná opatření

Opatření pro usnadnění přechodu z pravidel stanovených nařízením (EHS) č. 2092/91 na toto nařízení mohou být přijata v souladu s postupem uvedeným v čl. 31 odst. 2.

Článek 35
Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Použije se ode dne 1. ledna 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne …

Za Radu
předseda / předsedkyně

PŘÍLOHA I

Výrazy uvedené v čl. 17 odst. 1

–	ve španělštině:	ecológico,
–	v češtině:	ekologické,
–	v dánštině:	økologisk,
–	v němčině:	ökologisch, biologisch,
–	v estonštině:	mahe, ökoloogiline,
–	v řečtině:	βιολογικό,
–	v angličtině:	organic,
–	ve francouzštině:	biologique,
–	v irštině:	orgánach,
–	v italštině:	biologico,
–	v lotyštině:	bioloģiskā,
–	v litevštině:	ekologiškas,
–	v maďarštině:	ökológiai,
–	v maltštině:	organiku,
–	v nizozemštině:	biologisch,
–	v polštině:	ekologiczne,
–	v portugalštině:	biológico,
–	ve slovenštině:	ekologické,
–	ve slovinštině:	ekološki,
–	ve finštině:	luonnonmukainen,
–	ve švédštině:	ekologisk.

PŘÍLOHA II

Údaje uvedené v čl. 18 odst. 1 písm.b)

– UE-ECOLÓGICO,

– EU-EKOLOGICKÉ,

– EU-ØKOLOGISK,

– EU-ÖKOLOGISCH,

– EL-MAHE,

– EL-ÖKOLOOGILINE,

– ΕΕ-ΒΙΟΛΟΓΙΚΌ,

– EU-ORGANIC,

– UE-BIOLOGIQUE,

– AE-ORGÁNACH,

– UE-BIOLOGICO,

– ES-BIOLOĢISKĀ,

– ES-EKOLOGIŠKAS,

– EU-ÖKOLÓGIAI,

– EU-ORGANIKU,

– EU-BIOLOGISCH,

– UE-EKOLOGICZNE

– EU-EKOLOGICKE,

– EU-EKOLOSKI,

– EU-LUONNONMUKAINEN,

– EU-EKOLOGISK.

2005/0279 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[20],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vzhledem k potřebě postoupit dále při provádění Evropského akčního plánu pro ekologické potraviny a zemědělství[21] na základě konkrétních opatření, s cílem zajistit zjednodušení a celkovou soudržnost, bude nařízení Rady (EHS) č. 2092/91[22] s účinkem ke dni [1. lednu 2009] zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. .../2006 ze dne […] o ekologické produkci a označování ekologických produktů[23].

(2) Podle nového režimu zavedeného nařízením (ES) č. .../2006 pro dovozy ekologických produktů z třetích zemí by mělo být povoleno uvádět do Společenství dovezené ekologické produkty na trh Společenství s označením jako ekologické, pokud byly vyprodukovány v souladu s pravidly produkce a při platnosti kontrolních opatření, které jsou ve shodě s právními předpisy Společenství, nebo jim rovnocenné.

(3) Za tím účelem by měly být třetí země, jejichž normy produkce a kontrolní opatření jsou rovnocenné používaným ve Společenství, uznány a měl by být zveřejněn jejich seznam. Kontrolní subjekty příslušné pro provádění kontrol v zemích, které nejsou uvedeny v seznamu uznaných třetích zemí, by také měly být uznány a zapsány do seznamu. Hospodářským subjektům třetí země, které produkují v přímé shodě s předpisy Společenství, by mělo být povoleno podrobit svou činnost příslušným orgánům a kontrolním subjektům jmenovaným členskými státy.

(4) Čl. 11 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2092/91 uděluje členským státům možnost poskytovat za určitých podmínek až do 31.prosinci 2006 prosince dovozní povolení pro jednotlivé produkty. Proto je vhodné tento článek změnit, aby tak bylo možné stávající dovozní režim nahradit od uvedeného data novým dovozním režimem.

---

[20] Úř. věst. C ..., ..., s. ...
[21] KOM(2004) 415 v konečném znění.
[22] Úř. věst. L 198, 22.7.1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné …..
[23] Úř. věst. L …, ….2006, s. …

(5) Nový dovozní režim by proto měl být použitelný od 1. ledna 2007. To ale ponechá málo času na jeho provádění, zejména pokud se týká uznávání kontrolních subjektů příslušných pro uskutečňování kontrol v těch zemích, které nejsou na seznamu uznaných třetích zemí. Aby nedošlo k narušení mezinárodního obchodu, považuje se za nezbytné prodloužit členským státům možnost, aby pokračovaly ve vydávání dovozních povolení pro jednotlivé produkty do doby, než budou zavedena opatření nezbytná pro fungování nového dovozního režimu.

(6) Nařízení (EHS) č. 2092/91 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2092/91 se mění takto:

1) V čl. 10 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) podléhaly kontrolnímu systému uvedenému v článku 9 nebo v případě produktů dovezených podle čl. 11 odst. 3 a 6 rovnocenným opatřením;“.

2) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Produkt dovezený z třetí země může být uveden na trh Společenství s označením ekologický, pokud dodržuje pravidla produkce stanovená v tomto nařízení.

2. Hospodářský subjekt třetí země, který chce uvést na trh Společenství své produkty označené jako ekologické podle odstavce 1, podrobí svou činnost jakémukoli kontrolnímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu, uvedenému v článku 9, pokud dotyčný orgán nebo subjekt provádí kontroly v třetí zemi, která je zemí produkce, nebo kontrolnímu subjektu schválenému v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

3. Produkt dovezený z třetí země může být rovněž uveden na trh Společenství s označením ekologický, pokud:

a) byl produkt vyprodukován v souladu s normami produkce rovnocennými normám vztahujícím se na ekologickou produkci ve Společenství, nebo v souladu s mezinárodně uznanými normami stanovenými v pokynech *Codex Alimentarius*;

b) byl hospodářský subjekt podroben kontrolním opatřením, která jsou rovnocenná opatřením kontrolního systému Společenství, nebo která jsou v souladu s pokyny *Codex Alimentarius*;

c) hospodářský subjekt třetí země, který chce uvést své produkty označené jako ekologické na trh Společenství podle podmínek tohoto odstavce, podrobil svou činnost kontrolnímu systému, uznanému v souladu s odstavcem 4 nebo kontrolnímu subjektu uznanému v souladu s odstavcem 5;

d) se na produkt vztahuje osvědčení vydané příslušnými orgány nebo kontrolními subjekty třetí země, uznané v souladu s odstavcem 4 nebo kontrolním subjektem uznaným v souladu s odstavcem 5, které potvrzuje, že produkt splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci.

4. Komise uzná v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 2 třetí země, jejichž normy produkce a kontrolní opatření jsou rovnocenné používaným ve Společenství, nebo které jsou v souladu s mezinárodně uznanými normami stanovenými v pokynech Codex Alimentarius, a zveřejní seznam těchto zemí.

Při zkoumání žádostí o uznání požádá Komise třetí zemi o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může pověřit odborníky úkolem na místě prověřit pravidla produkce a kontrolní opatření v dotčené třetí zemi.

5. Pro produkty dovezené z třetí země, která nebyla uznána podle odstavce 4 a pokud hospodářský subjekt nepodrobil svou činnost kontrolnímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu, uvedeným v článku 9, uzná Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 2 kontrolní subjekty příslušné pro provádění kontrol a vydávání osvědčení v dané třetí zemi pro účely odstavce 2 nebo 3 tohoto článku a zveřejní seznam těchto kontrolních subjektů.

Komise posoudí každou žádost o uznání, podanou veřejným nebo soukromým kontrolním subjektem v třetí zemi.

Při zkoumání žádostí o uznání Komise požádá kontrolní subjekt o poskytnutí všech nezbytných informací. Komise může pověřit odborníky úkolem na místě prověřit pravidla produkce a kontrolní činnosti vykonávané dotyčným kontrolním subjektem v třetí zemi.

6. Po dobu šesti měsíců od zveřejnění prvního seznamu kontrolních subjektů uznaných v souladu s odstavcem 5 může příslušný orgán členského státu povolit dovozcům v tomto členském státě, aby uvedli na trh produkty dovezené z třetích zemí, které nejsou zahrnuty do seznamu uvedeného v odstavci 4, pokud dovozce předloží dostatečný důkaz prokazující, že podmínky uvedené v písm. a) a b) odstavce 3 tohoto článku byly splněny. Jestliže podmínky přestanou být plněny, povolení se okamžitě odejme.

Na dovezený produkt se vztahuje osvědčení, vydané příslušným orgánem povolujícího členského státu nebo kontrolním subjektem uznaným v souladu s odstavcem 5, které potvrzuje, že produkt splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci.

Každý členský stát informuje ostatní členské státy a Komisi o každém povolení poskytnutém podle tohoto odstavce, včetně informací o dotyčných normách produkce a kontrolních opatřeních.

Na žádost členského státu nebo z podnětu Komise přezkoumá povolení poskytnuté podle tohoto odstavce výbor stanovený podle článku 14. Pokud se přitom ukáže, že nejsou splněny podmínky uvedené v písm. a) a b) odstavce 3 tohoto článku, požádá Komise členský stát, který povolení poskytl, o jeho odejmutí.

7. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 2 přijmout prováděcí pravidla k tomuto článku, a to zejména:

   a) pokud se týká kritérií a postupů, jež je nutno dodržovat při uznávání třetích zemí a kontrolních subjektů podle odstavců 4 a 5 tohoto článku, včetně zveřejnění seznamu uznaných třetích zemí a kontrolních subjektů,

   b) pokud se týká osvědčení uvedeného v odst. 3 písm. d) a v odstavci 6 tohoto článku.“

3) Druhý pododstavec čl. 16 odst. 3 se zrušuje.

4) Bod C přílohy III se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne ….

Za Radu
předseda /předsedkyně

PŘÍLOHA

Bod C *Zvláštních podmínek* v příloze III nařízení (EHS) č. 2092/91 se mění takto:

1) V prvním odstavci se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„– prvním příjemcem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, které je zásilka dodána a která ji přijme za účelem další přípravy a/nebo uvedení na trh.“

2) V bodě 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Kontrolní subjekt nebo orgán provede kontrolu záznamů o zásobách a finančních záznamů uvedených v oddílu C, bodě 2 a osvědčení uvedeného v čl. 11 odst. 3 písm. d) nebo v čl. 11 odst. 6.“